

El rabadà, a la masia en el pròleg dels Pastorets.

T E A T R E

No ho podem passar per alt. Ens hem acostumat a llegir la ressenya dels «Pastorets» cada any a l'Anuari. També aquest any els dies de Nadal, Cap d'Any i Reis es varen representar al Casal.

Cal assenyalar de bon començament que els decorats, després de molts anys, no han estat llogats. Enguany han estat decorats propis. En efecte, un grup d'esportanis pintors, dirigits per l'històric i incansable pintor de decorats del Casal, en Pere Ciurans, varen entossurdir-se a fer un joc de boscos i paisatges, de cases i calderes, de temple i cova de Betlem, que varen aportar, amb el seu color, la sana i secreta satisfacció de sentir-nos encara més nostres «Els Pastorets». Moltes gràcies!

Els joves han pres, gairebé del tot, el relleu a aquelles persones que any rera any han fet possibles els «Pastorets». Recolzats per la presència d'actors familiaritzats amb el seu personatge (Jeremies, Satanàs, Getsè, St. Miquel...), els novells actors varen suplir les possibles dificultats del seu nou paper amb vitalitat i il·lusió a l'escena.

Ha esdevingut costum que, a mesura que s'acosten les diades nadalenques, apareguin pel Casal gent jove i no tan jove, infants i pares amb infants, interessant-se per la representació dels «Pastorets» i mostrant el seu interès a participar-hi. Són uns dies de moviment nerviós i alegre, de llargues hores d'assaig i d'estones agradables de compartir, parlar i riure entre tots. Estones, hores i dies que ens fan creure que el Casal i els «Pastorets» han arrelat a Sta. Eulàlia i fan, també avui, un servei al nostre poble. És tal vegada el que en David comentava: «Una tarda de Nadal sense venir al Casal a Pastorets, sembla que no sigui tant Nadal».